

[Arbejdsministeren]

er hinandens lommetyve, vil jeg sige, at jeg kender ikke den nyeste statistik på dette område, men det er ikke mit indtryk, at det er nogen særlig dækkende karakteristik af holdningerne på det danske arbejdsmarked.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 531

4) Til *arbejdsministeren* af:

Dyremose (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre den beslutning, der er truffet af arbejdsmarkedsnævnet i Frederiksborg amt, og som indebærer, at arbejdsformidlingen i det fremtidige arbejde med indvandrere og disses danskundervisning primært vil komme til at samarbejde med Arbejdernes Oplysningsforbund?«

Skriftlig begrundelse

Arbejdsformidlingen i Frederiksborg amt havde taget initiativ til, at samtlige oplysningsforbund i samarbejde skulle etablere undervisningsvirksomhed. Dette nægtede AOF, der beskrev sig selv som arbejderbevægelsens serviceorgan og hævdede, at man derfor burde have eneret på undervisningen af indvandrere.

Arbejdsmarkedsnævnet tog denne holdning til efterretning, således at arbejdsformidlingen vil kanalisere fremtidige kursister til AOF.

Dette indebærer, at andre organisationer, som i dag dækker $\frac{2}{3}$ af voksenundervisningen i Frederiksborg amt, og som har erklæret sig i stand til at løse opgaven i samarbejde, reelt er udelukket fra at undervise indvandrere. Dette forekommer at være i strid med sædvanlig demokratisk praksis, hvorfor jeg håber, at ministeren vil tage initiativ til at omgøre beslutningen, således at oplysningsforbundene behandles ens.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er enig med spørgeren i, at AF, arbejdsformidlingen, som offentlig myndighed bør behandle private organisationer som oplysningsforbundene ens. Det samme standpunkt har været taget af arbejdsdirektoratet og arbejdsmarkedsnævnet i Frederiksborg amt. Arbejdsmarkedsnævnet i Frederiksborg

amt har drøftet denne sag meget nøje og bl. a. søgt at få oplysningsforbundene og skolelederne for specialundervisning af voksne til at samarbejde om den for fremmedarbejderne så helt afgjort nødvendige danskundervisning.

Formålet må være, at AF kun får én samarbejdspartner i hvert af amtets 8 AF-underområder. Denne betingelse skulle nødvendigvis opfyldes, da det ressourcemæssigt er umuligt for arbejdsformidlingen at indgå i et tæt samarbejde med 68 forskellige skoleledere på amtsplan eller 3–5 forskellige oplysningsforbund i hvert af amtets 19 primærkommuner.

Arbejdernes Oplysningsforbund nægtede imidlertid at være med i samarbejdet under henvisning til, at AOF er et serviceorgan for de faglige organisationer, som indvandrerne står tilmeldt, og at alene AOF derfor skulle forestå den amtsdækkende undervisning. Dette synspunkt støttedes af lønmodtagergruppen i arbejdsmarkedsnævnet. Det samlede arbejdsmarkedsnævn måtte erkende, at det var umuligt for arbejdsformidlingen at indgå i et koordineret samarbejde med samtlige skoleledere og oplysningsforbund i hver primærkommune, som kunne komme i betragtning, og at arbejdsløshedskasserne i Frederiksborg amt via deres ret til støtteundervisning kunne sende deres ledige indvandrermedlemmer på AOFs kurser. Nævnet konkluderede derfor, at selv om det principielt ikke kunne favorisere et enkelt oplysningsforbund, måtte det tage til efterretning, at den helt overvejende del af kursisterne under alle omstændigheder af arbejdsløshedskasserne ville blive kanaliseret til AOF. Når disse forhold tages i betragtning, har arbejdsdirektoratet taget den beslutning, der er truffet i arbejdsmarkedsnævnet, til efterretning, og jeg er enig med arbejdsdirektoratet.

Dyremose (KF):

Jeg takker ministeren for beskrivelsen af sagsforløbet, der er i overensstemmelse med den beskrivelse, jeg er bekendt med. Men jeg synes, ministeren viger uden om det principielle i sagen, for det normale ville jo være, at når én af en række mulige samarbejdspartnere nægter at gå ind i et samarbejde – og det var det, AOF gjorde – følger man det forslag, som de tre tilbageværende forbund, som